

3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019

† Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

«Μνεΐα τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.

Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν ζ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος
Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως της ημων αναστασεως θησαυρισμα τους
επι σοι πεποιθο οτας πανυμνητε εκ λακκου
και βυθου πταισμάτων αναγαγε συ γαρ τους υπευ
θυνους τη αμαρτια εσωσαστε και την σωτη
ριαν η προ του παρθενος και εντω κω
Παρθενος και μετα το κον Παρθεενο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος

«Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».]

Μετὰ τὴν Ἀ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα φ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι λε
α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και

Αγ γελοι εδοξαζον ως Θεον αθανατον γυ
ναι κες δε εκραυγαζον ανεστη ο Κυρι
ος παρχωντω κοσμωτο μεγα εελεεος
Δόξα.

Τη τριημεερωταφηησουσκυλεευσας
τον θανατον και φθαρεντατον ανθρωπον τη ζωη
φοορωεγερσεισου αναστησας Χριστεεο
Θεος ως φιλανθρωπος δοοξαασοι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τον σταυρωθεντα υπερημων και ανασαν
τα Χριστονον τον Θεον και καθελοντα του
τοκραατος απαυστωςικετευε Θεοτοοκε
Παρθενεινασωσητας ψυχαας ηημων

Μετα την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Εσφραγισμεενουτου μνηματος η ζωη εκ
ταφου ανειλας Χριστεεο και των θυρων κε
κλεισμεενων τοις μαθηταις επεστη η πααντων α

να στασις πνευμαευθεσδι αυ των εγκαι νι ι ζων η

μιν κα τα το με γασου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω των φυ λα

σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς

ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον

α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας

τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α

σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

ε νε λι μνη και προ στα σι ι α του γε νους των αν

θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του

κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε

νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε

σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα

α ση τη οι κου με ε νη ^Γ₂₂

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^ΑϠ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ₉

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^υ₉ τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^υ₉ και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ₉

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'}₂₂ ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^υ₉ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ^υ₉ ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ^υ₉ ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος ^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ï μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων
ελ θθ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ς ν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νῆ ῥ μεν Πα τε ε ρα και τον τῆ ῥ τῆ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρῆζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῆς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κῆ ῥ σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σῆ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λῆ ῖ α Α λλη λῆ ῖ α^{v' 22} Α λλη λῆ
ῖ α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δεις)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λῆ ῖ α Α λλη λῆ ῖ α^{v' 22} Α λλη

λϝ ϝ ι̇ ι̇ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϝ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϝ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα τϝ θα να τϝ δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δϝ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϝ

Τι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθη τε ο Σωτηρ

γαρ εξα νε ε ε στη τσ μνη η ματος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυροφοροι ε εδρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θσ σ σ σ σαι προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ε νη χον το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A

λλη λϑ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A

λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ω σον ε ξαι ρων δου λο

πα θει ει ας

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας

με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα

τα α ει ζω ο τρο φι α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι

σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βορ αυ τω

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον

της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

Τ ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα

το κι νη η τως α να βλα στουσι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ²² Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι
ω ω νων α μην ²²

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ²² ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ ²²

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος ²²

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος ²²

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος ²²

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

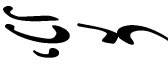

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Ϡ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Ζ'

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ

ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ι δα γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

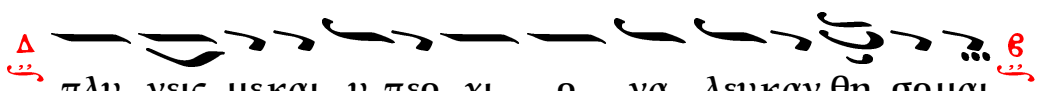
Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

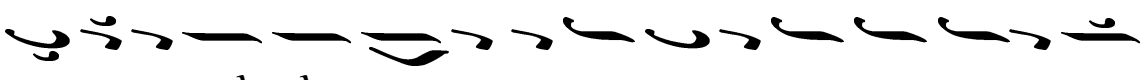

χ ε

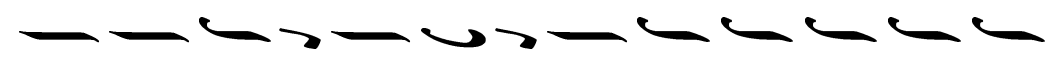
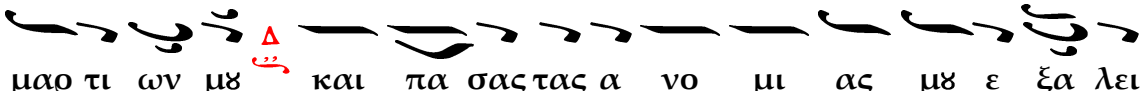

Ι δα γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

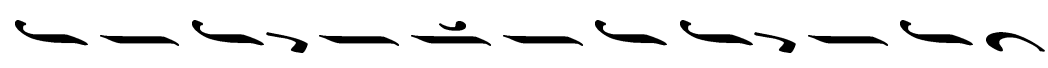

Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις πολλὰ ἐ ἐ τῆ δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μ αι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
σ υ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α
μ αρ τι ων και πα σας τας α νο μι ας με ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ο ς και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις με

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε με

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο νικωστη ριξον
με **ε**

Δ ιδαξω ανους τας οδους σου **Δ** και ασε
βεις επι σε **ε** επιστρεψω σι

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος **Δ** ο Θεος της
σωτηριας μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και ο συνησθ **ε**

Κ υριεταχειλημου ανοιξεις **Δ** και το
στομαμα αναγαγει την αινεσιν σου **ε**

Ο τιειη θελησασθυσιν εδωκα αν **Δ**
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις **ε**

Η υσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον **Δ**
καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην
ο Θεος **Δ** ουκ εξουδενωσει **ε**

Α γαθυνον Κυριεντη ευδοκια σου

την Σιων ^Δ και οι κοδομηθητω τειχη Ιερσ

σαλημ ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα ^β

Το τε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον
σμοσχος ^Δ και ελεησον με ο Θεος ^Δ χ

Τῇ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δο οξα Πατρι και γιγιω και Α

γιω Πνεεεευμαααατι ^ν

Της μετανοιασ ανοιξιξονμοιπι
υλας ζωοδοοοοτα ^ν ορθριζειγαρ

τοοοπνευμααμ ^β προς ναοοντον αγιι

οοοονσ ^ν ναονφερωντσωματοςο

οολοονεσπιλωωμεεεενον ^ν αλλως

οικτιμων ^Δ καααθαααρον ^{Νη} εε

ευπλααγχνωσ ^ν εελεεεει ^ν

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

Τ^{Νη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βας Θε ο ο το ο ο ο κε αις

χραι αις γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη

η ην α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως

τον βι ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη

η η η σας ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ

σαι αι αι με πα α α ση ης α κα θα αρ

σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

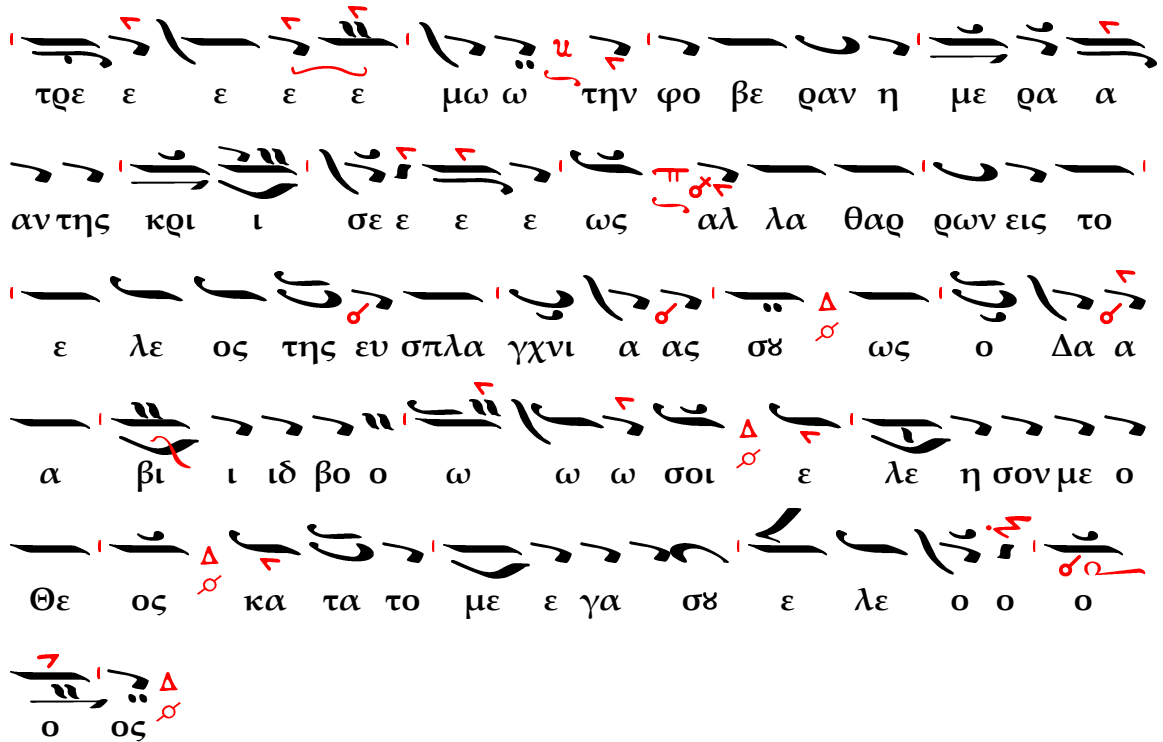
Ε^{Πα} λε η σον με ο Θε ος κατα το με

γα ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρμων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ

Τ^{Νη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων

μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐσας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ΄.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. β΄. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρόρητου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμει ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξιώσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρα τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῆ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαρὰν, ἧς ἀκούσω κάγω, ὁ τάλας καὶ εὔρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρόρηκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾶ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρύς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δυνάμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως

εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Τριωδίου. Ὁδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ὦ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχλησιμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεφον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἢ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρω τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτῆρ τοῖς ἐν σκότει· *ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὦδῆν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος ♩ Κε -Ϡ

Το βημα σφρικτον και η κρισις δι και α
τα εργα μηδαινα αλλαυτος ελεημον
προφθασαμεδια ασωσον και κολασεεως
λυυτρωσαι ρυσαι δεεσποτα τηςτων ερι
φωνμεριδος και αξιιωσον εκδεξιων
σμεστηναι Κριτα δι και οτατε

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου

Εν νοωτην ημεραν την φοβεραν και
θηνωματας πραααξειεις τας πονηρας πως α
πο λογησομαι τω αθανατω βασιλει
ποιαδε παρησι αατε νισωτω κρι
τη οα σωτος εγω ευσπλαγχνε Πατερ Υι ε
Μονογενης και Πνευματο Αγιον ελεεησον
με

Δόξα.

Εις την κοιλαδα τσ κλαυθμω νος εις τον το
πονον διεεθε οταν καθισης ελεημον
ποιηησαι δι και ανκρι ισιν μηδημο
σι ευσης ματα κεκρυμμε ενα μηδε καται
σχυνης με ενωπιον των Αγγελων αλλα
φεισαιμο θεος και ελεεησον με

Και νυν.

Ε λ π ι σ τ ε κ ο σ μ α γ α θ η Θε ο το κε
 Πα ρ θε ε ε νε την σ η ν και μο ν η ν φο β ε ρ αν προ
 στα α σ ι αν αι τ ε ε ε ε ε ε μ αι σ π λ α γ χ ν ι σ θ η
 τι εις ευ πε ρ ι στα τον λα ο ν δυ σω π η σ ο ν
 τον ε λε η μο να Θε ο ν ρ υ σ θ η ν αι τ ας ψ υ χ ας η
 μ ω ν εκ πα σ ης α π ει λ ης μο ν η ευ λο γ η
 με ε ε ν η η η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. Αυτόμελον.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ρῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, * Κριτὰ δικαιοτάτα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριο ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρούξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φείσασαί μου, * Κριτὰ δικαιοτάτα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχ. Ὁ χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους

Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῶ κρεμασθεῖς, ὡς ὁ Χριστός μου πάλαι.

Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον
Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωΐλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἡμφιεσμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γουενολίου, ἀσκητικῶς διαλάμπαντος ἐν τῇ Γαλλικῇ Βρεττάνῃ καὶ κοιμηθέντος ἐν Κυρίῳ ἐν ἔτει φλβ' (532).

Στίχ. Ψαλτῆρ Γκουενόλιος ἦν τοῦ Κυρίου,
Δειξάς μαθητὰς ψαλτήρια ὡσαύτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δ' Ὀκροπίρι, τοῦ ἐπονομασθέντος Χρυσοστόμου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ε', Καθολικῶν τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Οἱ Ἰωάνναι ποιμένες Γεωργίας,
Σύνεισι Χριστῷ Ἀρχιποιμένι ἄμφω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης Γουμενίσσης, ἧς ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν εὔρηται ἐν τῇ Γουμενίσσῃ τῆς ἐπαρχίας Παιονίας Κιλκίς, ἔτι δὲ καὶ ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἱερᾶς ταύτης Εἰκόνας, ἣν χεῖρες βέβηλοι ἐσύλησαν κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους ,αθροε' (1975).

Στίχ. Χάριτος πολλῆς ἠξίωσας Παρθένε
Ἡμᾶς ὡς δοῦσα τὴν σὴν σεπτὴν Εἰκόνα.

Παρθενικῆς Μαρίας πολύδωρον χάριν μορφῆς ὕδωρ.

Καὶ τοῦ Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμῃ κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξιώσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον,

καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

ᾠχος Δι-Ϸ

ὠδὴ α'

Βοηθός και σκεπασης ἐγενέτο ὁμοίως
σωτηρίαν σου τοσ μῦθος και δοξασω αυ
τον Θεος τῶ Πατροσ μῦ και ὑψωσω αυ τον εν
δοξωσ γαρ δε δοξαασαι

ὠδὴ γ'

Στερεωσον Κυριε ἐπιτην πεετραν
των εντολων σου σαλευθεισαν την καρδια μῦ
οτι μονος αγιος ὑπαρχεις και Κυριος
ος

ὠδὴ δ'

Ακηκοεν ὁ Προφητης την ἐλευσιν
σου Κυριε και εφοβηθηθη ὅτι μελλεις
εκ Παρθενωτικεσθαι και ανθρωποισ δεικνυσθαι αι
και ελεγεν ακηκοατην ακοην σου και εφο

βη η η θην δο ξα τη δυ να α μει σθ Κυ ρι ι

ε

ὠδὴ ε΄

Ε κ νυκ τος ορ θρι ζον τα α φι λανθρω πε φώ τι

σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις

προ ζα γ μα σι ι ι σθ και δι δα ξον με σω

τηρ ποι ειν το θε λη μα σθ

ὠδὴ ς΄

Ε βο η σα εν ο λη καρ δι α μθ προς

τον οι κτιρ μο να θε ον και ε πη κθ σε μθ

εξ α δθ κα τω τα τθ και α νη γα γεν

εκ φθο ρας την ζω ην μθ

ὠδὴ ζ΄

Η μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη

σα μεν ε νω πι ο ον σθ ου δε συ νε τη ρη

σα μεν ου δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει

λω η μιν αλ λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε

λος ο των Πατερων Θεος

Ὡδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Ἰσραταίου ραββίνων δοξαζοῦσιν καὶ φοιτοῦσιν

ταχεῶς καὶ τασεῶσαι πασάντων καὶ

κτιτισὺς ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε καὶ ὑ

περὺψοῦτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας

ἀσ

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμωτέραν των Χερσβίμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτωσ των Σεραφειμ την α

διαφθοορωσ Θεον Λογον τεκσαν την

οντως Θεοτοκον σε μεγαλυνοο

με εν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
 διαφθοορωσ Θεον Λογον τεκυσαν την
 οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
 με εν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
 διαφθοορωσ Θεον Λογον τεκυσαν την
 οοντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο
 με εν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτε εραν των Χερσβιμ και
 ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την α
 διαφθοορωσ Θεον Λογον τεκυσαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτε εραν των Χερσ βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτε εραν των Χερσ βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
με εν

ὠδὴ θ'

A σπο ρθ συ λλη ψε ως ο το κος α νερ
 μη νευ τος μη τρος α νανδρσ ασ πορος η κυ η σις
 Θε ου γαρ η γεν νησις και νο ποι ει τας φυ
 υ υ σεις δι ο σε πα α σαι Αι γε νε αι ως
 θε ο νυμ φον Μη τε ε ε ρα ορ θο δο ξως
 με γα λυ υ νο ο ο με ε εν

A α σπο ρθ ς συ λλη η η ψε ως ο το
 κος α α νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η τρο ο
 ος α να α αν δρσ ς α σπο ρο ος η κυ υ
 η η σι ις θε ου ου ου γα αρ η η η γε
 εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει
 τας φυ υ υ σειεις δι ο σε πα α α α
 σαι Αι γε νε ε αι ως θε ο νυμ φον Μη
 τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ο ξως με ε γα α
 λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ζ'.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρόρητου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμούμενος, φρίττω Κύριε ὄλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω· Ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθης, κρῖναι Χριστὲ τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρὸν, ἀπὸ πάσης ρῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου Δέσποτα, ἀξιώσας με στήναι.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος· καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου; ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστι, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ἧ Κριτῆς καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστω, τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, κατανοῶν ὄλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου δικαιοτάτε, καὶ μόνε

πολύελε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

* * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠδὴ Γα ϛ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον
Κυ ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
τον πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι
πρε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Χ Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τχ

Α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Χ Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ τδ **Δ**

αι νει τε αυ τον εν στε ρε **Χ** ω μα τι της δυ να με ως

αυ τδ **Γ**

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

μο νον α να μα αρ τη τον **Γ**

Χ Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

τδ **Δ** αι νει τε αυ τον κα τα το **Χ** πλη θος της με γα λω

συ υ νησ αυ τδ **Γ**

Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η **Πα**

μων **Νη** Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην **Γα**

α να στα σιν **Γ**

Χ Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος **Δ** αι νει τε

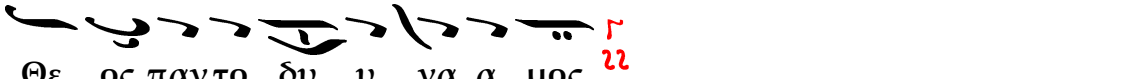
αυ τον **Δ** εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα **Γ**

Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει
σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στς ο ευ ερ γε ε
της προς τς αιχ μα λω τς ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ε νς ο η λι ος της δι
και ο συ υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας
προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα
α σοι

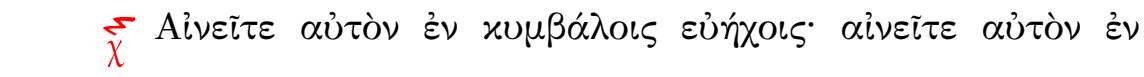

Αι ει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι νει
τε αυ τον εν χο ρ δαι αις και ορ γα α νω

Πυ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε και
θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ
να μει σου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι

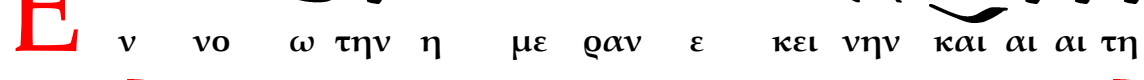
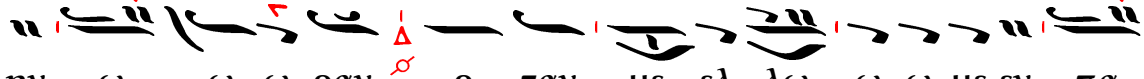
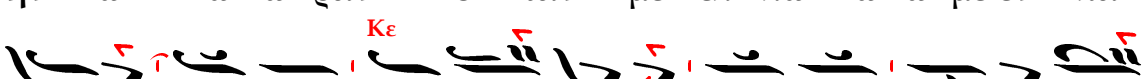
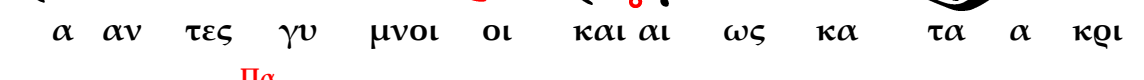

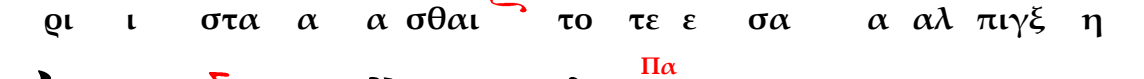

 ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο

 ξω α να στα σεισου ^Δ ως βα σι λε ευσ του παν τος και

 Θε ος παντο δυ υ να α μος ^Γ ^Ζ

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ΠάϠ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α α τω

ω

 τον Κυ ρι ι ι ον
E^{Πα}

 ν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι τη

 ην ω ω ω ραν ^Δ ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα

 α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α κρι

 ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α α

 ρι ι στα α α σθαι ^{Κε} το τε ε σα α αλ πι γξ η

 χη σει ει ει με ε ε γα ^{Πα} και τα θε με λι α της

 γης σει σθει σον ται ^Δ και οι νε κροι εκ των μνη

 μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο ον

Πα
 ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε νη
 η σο ο ο ον ται και παν τω ων τα κρου υ πτα
 Πα
 φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι ο
 Κε
 ο ο ον σϛ και κο ο ψον ται και κλα αυ σο
 Δι
 ο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον α πε
 Πα
 λε ευ σο ο ο ον ται οι μη δε πο τε με τα α
 α νο η η σα α αν τες και εν χα ρα
 και αι α α α γα α α λ λι α α α σει ο
 Δι
 τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη η η ρος ει
 Πα
 σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α α νι
 ι ι ι ον

Χ Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
 μη ε πι

Χ
 λα θη των πε νη η των σϛ ε εις τε ε ε ε λος

Πα
 Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε

Δι
 ρα ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νϛ ϛ

Πα
 φο βε ε ρϛ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον

^{Πα}
 ται και πρα α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται
^{Νη} και τα ακρου πτα α α τϛ ϛ σκο ο ο τϛς δη μο
^{Δι}
 σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Αγ γελοι πε ρι
^{Πα}
 τρε χϛ ϛ σιν ε πι συ να γοντες πα α α αν τα
^{Δι}
 α τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κϛ σα
^{Πα}
 α τε βα σι λεις και αρ χοντες δϛ λοι και αι ε
^{Πα}
 λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι
 και δι και οι πλϛ σι ι οι και πε νη τες ο τι ερ
 χε ται αι αι Χρι ι στος ο με ε ελ λων κρι ναι
 πα α α α σα αν την οι κϛ με ε ε ε νην και
 τισ υ πο στη σε ται α πο προ σω πϛ α α αυ τϛ
^{Δι}
 ο ταν Αγ γελοι πα ρι στα αν ται ε λεγ χο ο ο ον
^{Πα}
 τε ε ες τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας
^{Δι}
 εν θυ υ μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και ε
^{Κε}
 ε εν η με ε ε ε ρα ω ποι α ω ρα το
^{Πα}
 ο ο ο τε αλ λα προτϛ φθα σαι το ο τε λος σπϛ
^{Δι}

Πα
 δα σον κρα α ζα σα α ψυ υ υ χη ο Θε ος
 ε πισ τρεψον σω σο ον με ως μο ονος ε ε ευ
 σπλα α αγ χνος

Ἦχος Νη ρ

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου

δι η γη σο μαι παν τα α τα α θαν μα σι
 ι ι α α α α σα

Νη
 Δ α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι

ων γε ε ε νο με ε νος το ε ξα σι α στι κον Θε

ε ου θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α κρι τη ρι ον ε κα α θη η

Δι
 σε και βιβ λοι η νε ω ω ω χθη η η σαν

Νη
 βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις

τον πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε

ε ε ε τει βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ

φο ο ο σα μη κα τα α α κρι ι ι ι ι νης

μη η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε
 ε νη κα τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος αλλ
 α νεμ πο δι στωσ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος
 εις την βα σι λει ει ει α αν α α αυ τσ

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι

Π Πα ρο κα θα α α ρω ω ω ω με ε εν ε
 αυ τσ ς α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι
 δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ν α α α

α α α ρε ε τω ω ω ν ι δε γαρ πα ρα γε
 γο ο νε πλσ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι

ζσ ς ς ς σα τω ω ν πα α α θων κα τευ
 να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα και

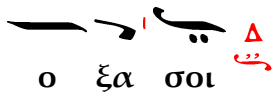
τω Δε σπο τη κα ταλ λατ τει τσ ς πται αι σαν τας
Πα δι ο μετ ε ε ευ φορο ο συ υ υ νης ταυ

την υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε θα βο
 ω ω ων τες Χρι στω ω ω τω ω ω ω Θε ω
 ο α να στας ε εκ τω ων νε ε κρων α κα τα
 κρι τες η μας δι α φυ υ υ υ υ λα α α α
 ξον δο ξο λο γων τα ς σε τον μο νον α να
 μα α α αρ τη η η η τον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ςαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

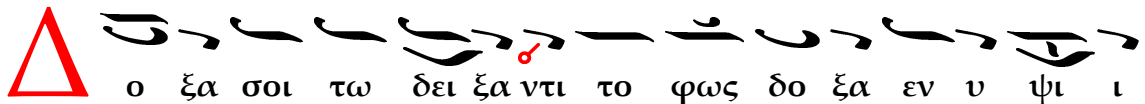
* * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

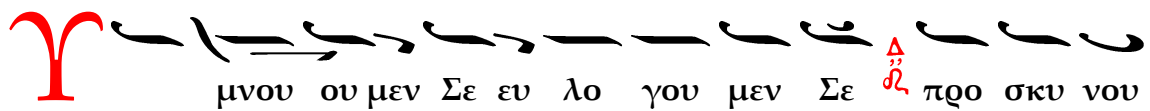
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

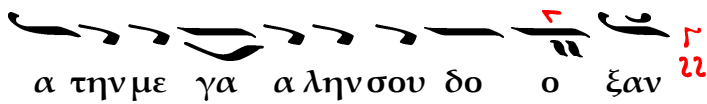
 ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι

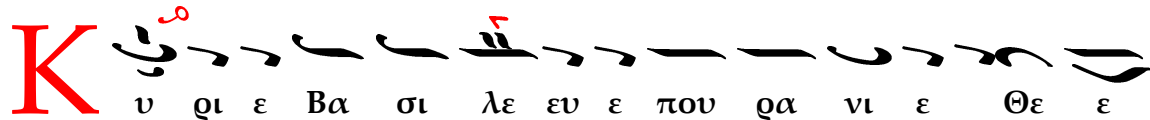
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν δο

 κι ι α

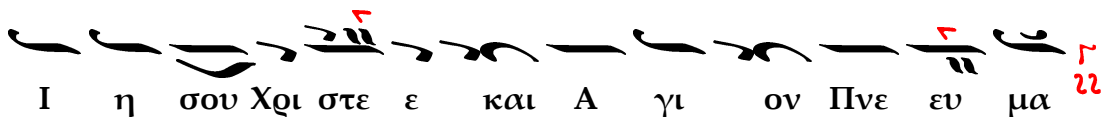
 μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου

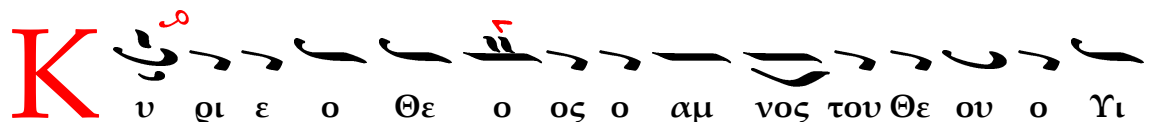
 μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

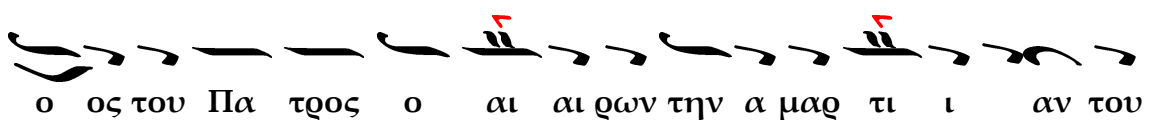
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

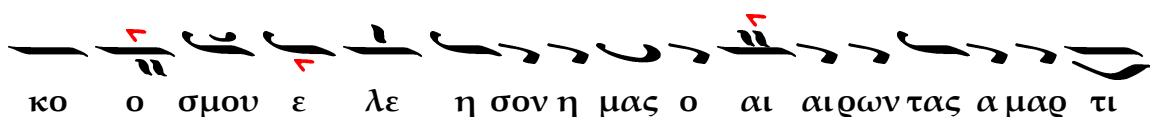
 υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε

 ε Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

 Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

 υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

 κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι αστου κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

καί ω μα τα α σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυχη ην μου ο τι ημαρ

το ον σοι

Κυριε προς σε κατεεφυγον διδαξον με

του ποιειν το θελημα σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Οτι παρρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

σου ο ψο ο μεθα φως

Πα ρα τεινον το ελεος σου ου τοις γινωσκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. $\overset{\gamma}{\chi}$

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι
ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η
η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Γα φ

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σασ το κα τα α κρι
μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων
τῶ εχ θρω ο ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το
κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χε σ
τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεερ

σωσον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεερ

σωσον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρεσβυταις της Θεοτοκου Σωτεερ

σωσον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί

τόπω τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμέ' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

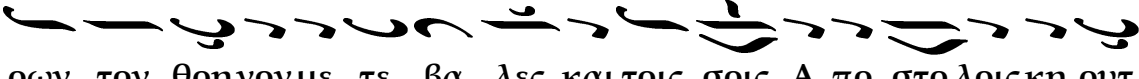
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

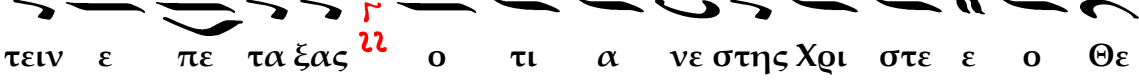
Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

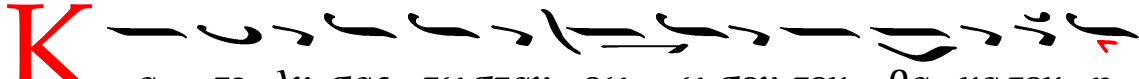
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^π₉ των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυτ

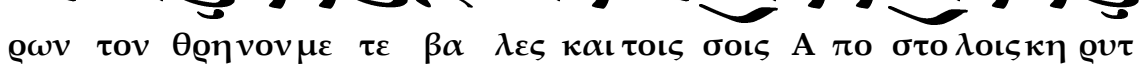
 τειν ε πε τα ξας ^ρ₂₂ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

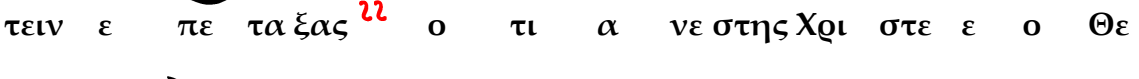
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^ρ₂₂

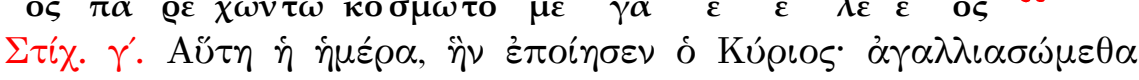
Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κ

 α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

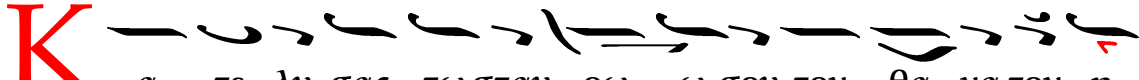
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^π₉ των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυτ

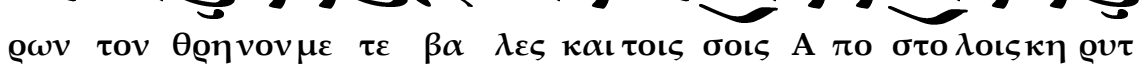
 τειν ε πε τα ξας ^ρ₂₂ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

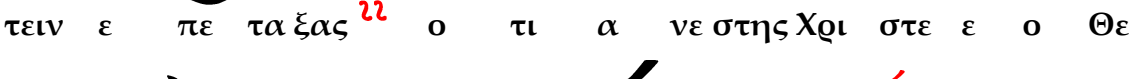
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^ρ₂₂

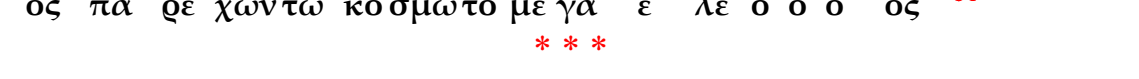
Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ

 α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^π₉ των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λους κη ρυτ

 τειν ε πε τα ξας ^ρ₂₂ ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

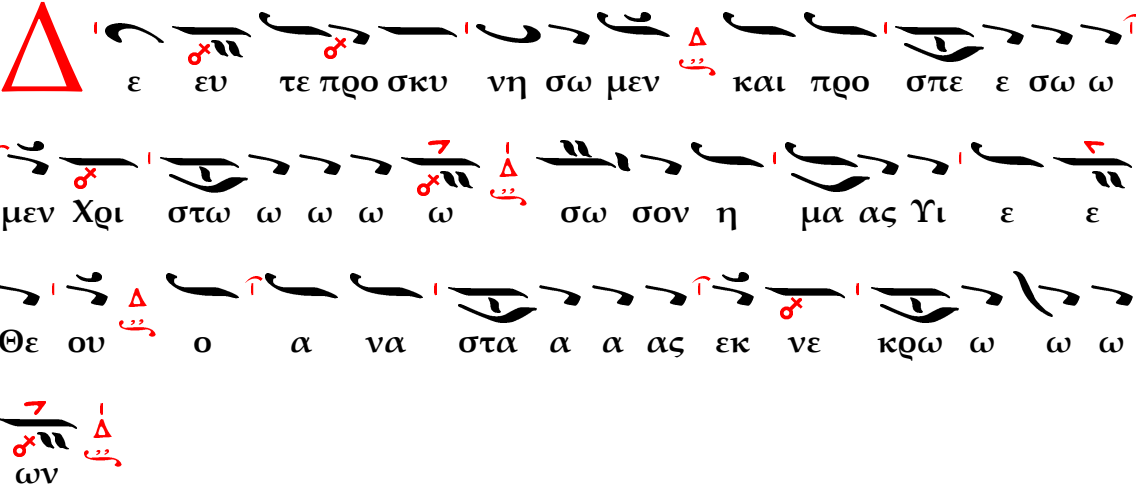
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε λε ο ο ο ος ^ρ₂₂

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

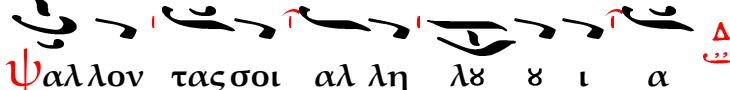
Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι θ

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

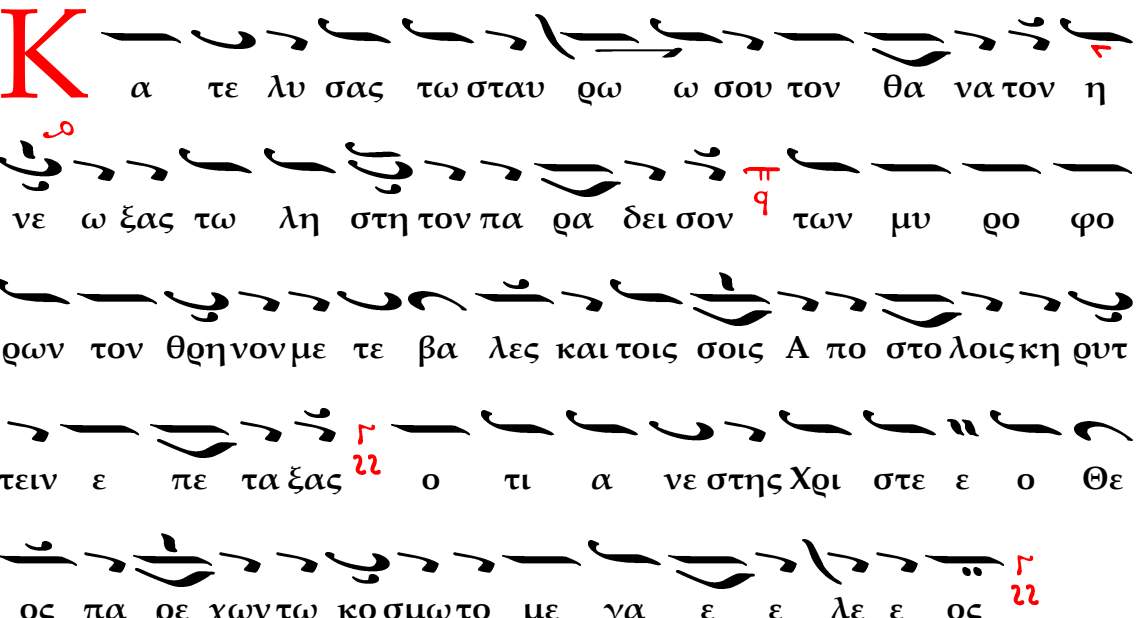
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

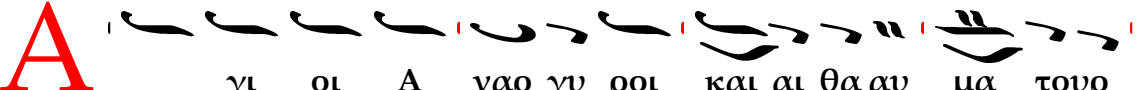
(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Γα φ

 Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο
 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λεισ κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος Γα ρ

 Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Τῆ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω. Κοντάκιον ἦχος Πα ρ

Οταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ο
 ξης και τρε μη σι τα συμπαν τα πο τα μος
 δε τσ πυ ρος προ τσ βη μα τος ε ελ κει και βι ι βλοι
 α νοι γονται και τα κρυ πταδη μο σι ευ ον ται
 το τε ρυ σαι αι με εκ τσ πυ ρος τσ α σβε ε στσ και
 α ξι ω σον εκ δε ξι ων σσ με στη η ναι κρι τα
 δι και ω ω τα α τε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ἦχος Δι - θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον
η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο ο ο ο ος

ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ο ο ι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σο ον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς ΔΕ' Ἐπιστολῶν)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς· τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθεῖη αἴνεσις.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Με γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η

ι σχυς αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ ουκ

ε σιν α ριθ μος

Αι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θον ψαλ

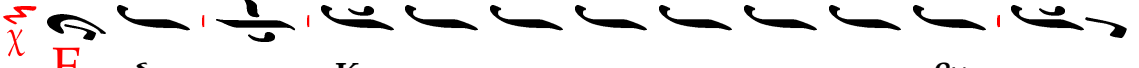
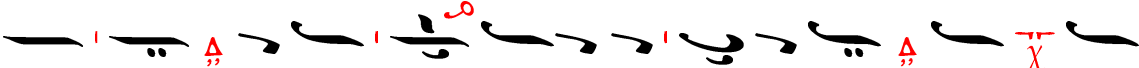
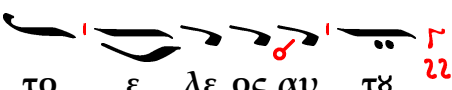

μος τω Θε ω ημων η δυν θει η αι αι νε ε

σις

Με γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η

ι σχυς αυ τσ και της συ νε σε ως αυ τσ ουκ

ε σιν α ριθ μος

 Ευδοκεί Κυριος επι τοις φοβμενοις

 αυ τον και εν πασι τοις ελιζσιν επι

 το ελεος αυτη

Mεγασο Κυριος ημων και μεγαλη η

 ισχυς αυτη και της συνεσεως αυτη ουκ

 εστιν αριθμο ο ο ος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

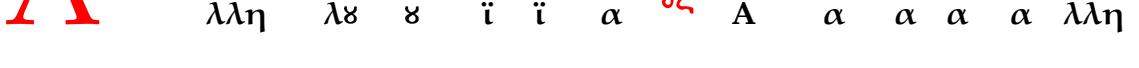
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Α΄ Κορ. η' 8-13, θ' 1-3).

Ἀδελφοί, βρωμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν
 φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.
 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς
 ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος,
 οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ
 ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.
 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν
 τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ
 βρωμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν
 αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμι
 Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον
 ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις
 οὐκ εἰμι Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς
 ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 148.

Ἦχος πλ. Νη ς

Aλληλα ἱ ἱ α

 Α α α α α λλη

λ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α λλη λ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι Α λλη λ ϑ ϑ ι ι α

Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω

α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η

ρι η η η μων

Α λλη λ ϑ ϑ ι ι α Α α α α λλη

λ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α λλη λ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι Α λλη λ ϑ ϑ ι ι α

Χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τεν ε ξο

μο λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω

μεν α αυ τω

Α λλη λ ϑ ϑ ι ι α Α α α α λλη

λ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α Α λλη λ ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι Α λλη λ ϑ ϑ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κε' 31-46).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος ἰβ' Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Τρίτη.

Ἦχος αὐτὸς Ζω ς

Ο^{Ζω} ι τα α α α χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρθ ς ς ς χε ε ε ρθ βι μι^Ζ μν υ υ υ
υ υ υ υ υ^Μ στι ι ι ι ι ι ι ι μν υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως^ϑ ει κο ο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ει κο νι ι ι ι ζο ο ον τε ες^Ζ και αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι ραι αι αι αι τη η η ζω ω
ω ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
ω ω ω ω ω^Δ τρι α α α α α α α α
α δι ι ι ι ι ι ι^Δ τον τρι ι σα α
α α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ον^ϑ
^{Ζω} υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α ρα α α
α α α α δο ο ο προ σα α α α α δο ο ον τε ες^Ζ
^Μ πα α α α α α α σα α α α α α α αν

την βι ω ω πι ι ι ι ι ι ι ι βι
 ω τι κη η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω
 ω ω με ε ε ε ε ε θα α α με ε ε
 ρι μνα αν
Ως τον Βασιι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε α των ο ο ο ο ο ο λω ω ων
 υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο με νοι οι
Ται αι αις α α αγ γε ε λι ι ι ι ι
 ι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αις α ο
 ρα α α τω ω ω ω ζω ω ω ω ως δο ρυ
 φο ο ρθ ς ς με ε ε ε νον τα α α α α ξε ε
 ε ε ε ε σι Αλ λη λθ ς ς ς ι ι ι
 α α α α α α α α α α α

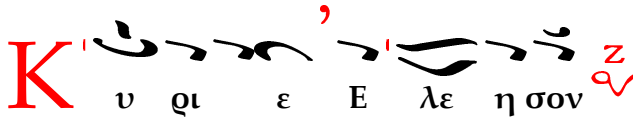
Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

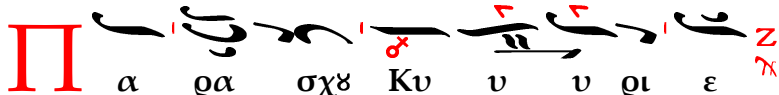
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

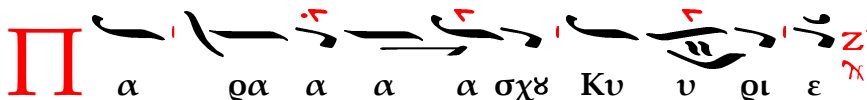
Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

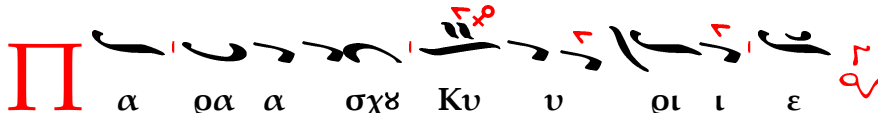
Κ υ ρι ε Ε λε η σον

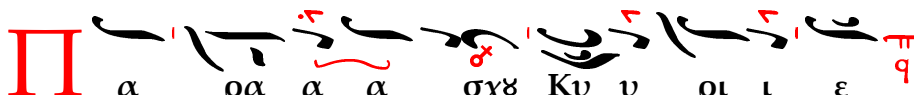

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϛ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ και κα τα φυ υ

γη η μϛ ϛ ϛ ϛ και αι ρυ υ υ υ υ υ

ση ης μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ

Ἔτερον σύντομον ,

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μϛ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ και κα τα

φυ υ γη η μϛ ϛ και αι ρυ υ ση ης μϛ ϛ

ϛ ϛ ϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ϛ σι ο ον

και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῶ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σῶ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοι οι οι οι

οις

A α α α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε Ευ λο

γ ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σ ς ο Θε ε ο

ος η η μω ω ω ων

(χθ' Νοεμ. , α ϧ ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη ,

Ἦχος Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η

θω ω ω ως μα κα ρι ζειιν σε ε τη ην Θε

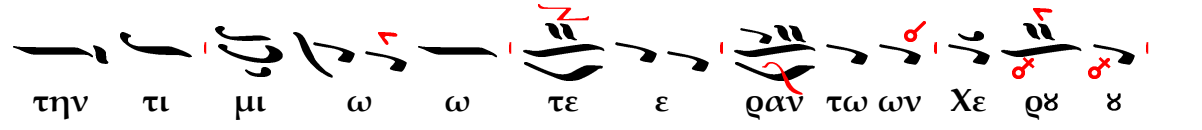
ε ο ο το ο ο κο ο ο ον την α ει

μα κα ρι ι ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη

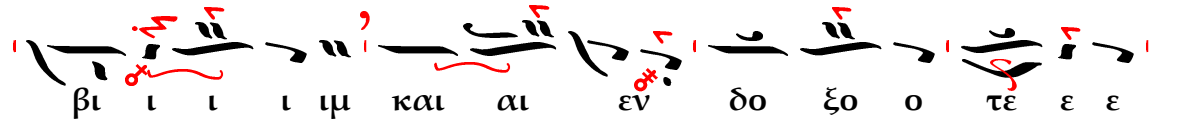
η το ο ον και Μη τε ε ρα α τ ς ς Θε ε

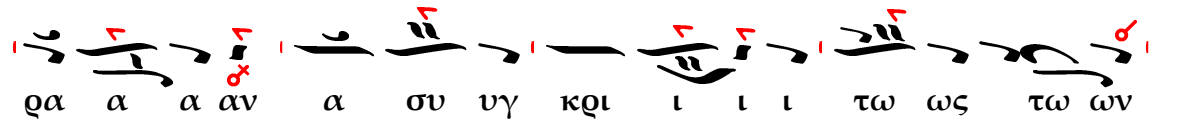
 ς ς ς η η η η η μω ω ω ω ων

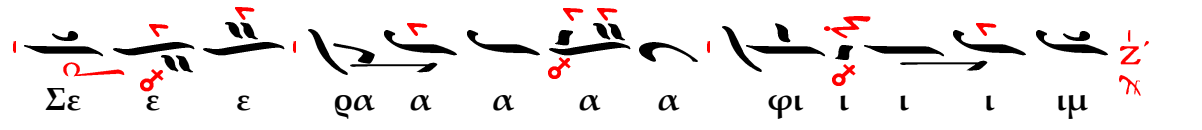
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρς ς

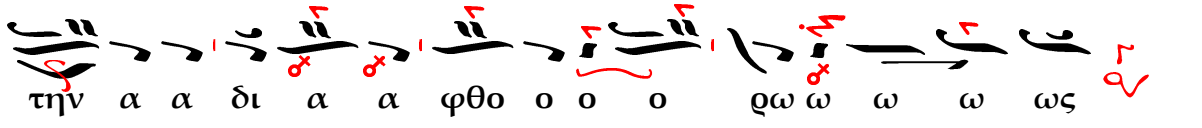
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε

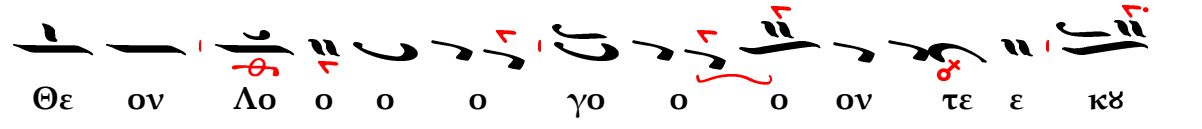
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων

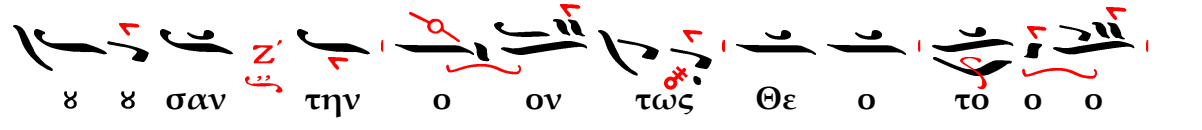
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι μι

 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως

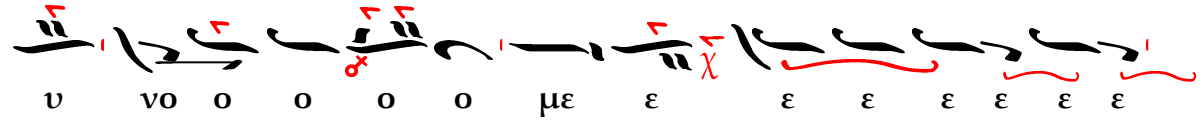
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κς

 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο

 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ

 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

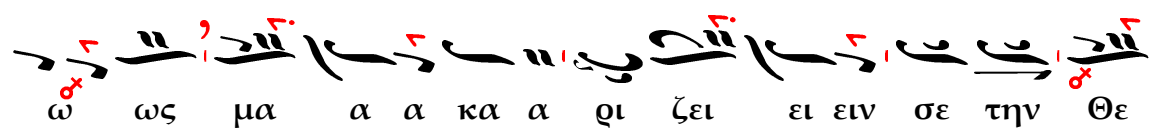
(γ' Νοεμ. , α' 45' , I.A.)

Ἄξιον ἔστιν, διάσκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

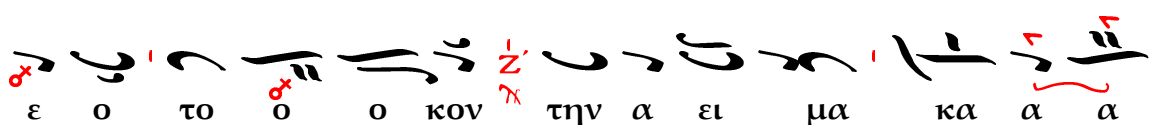
Ἦχος ς' Ζω

Α ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω

 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε

 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α

ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τϑ Θε
 ϑ ϑ η η η μω ω ων τη η ην τι μι
 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρϑ ϑ ϑ βι ι
 ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α
 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι
 ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως
 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη Νοεμ. , βα' - ιγ' Ιαν. , ββ' , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος αὐτῶν Ζω

A ξι ι ον ε ε ϑι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη η ην Θε ο ο το ο ο κο

ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα
 α α α τδ δ δ δ Θε ε ε δ δ δ δ δ
 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρδ δ βι ι ι ι ι μι
 και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α συ
 υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων Σε
 ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε
 κδ δ δ δ σαν την ο ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ετονίσθη ε΄ Αύγ. , βθ , ἐξηγήθη ζ΄ Δεχ. , βιγ΄ . ΙΑ.

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου υ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α

α α εκ των ου ου ρα ανω ω ω Α α λιε λιε ρα

ρα λιε ε ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε ρα α ρα

α α λιε ε λιε ρα ρα α λιε τε λιε ρα α α λιε

ε λιε ρα ε λιε ρα ε λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε λιε λιε

ρα α ρα λιε τε ε λιε ρα α λιε λιε ρα λιε ρα α α

ρα α λιε ρα α ρα α α λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α ρα

λιε ε Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α

α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον ^{Ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος ^Δ